

Publicerad 2008-01-02 14:22 av IncrediblyClose

Inatt när mörket fanns överallt kom jag på det.

Inatt när mörket fanns överallt kom jag på på det.

Jag saknar ju inte dig,

bara den jag tror att du är,

den jag hoppas att du är.

Varpå jag virade täcket om mig och stängde ögonen.

Totalt mörker.

Jag kan inte släppa dig ändå,

jag kommer aldrig att ge upp dig totalt,

så att försöka intala mig själv att jag redan gjort det är otroligt naivt.

Att glömma dig helt och hållet, det går inte.

Men varje dag så försvinner minnena, dofterna, dina händer, ögon och mun
lite.

Lite varje dag,

tills en dag då du inte längre går att minnas.

Lite varje dag

(jag vill ta ett sömnpiller och vakna upp när det är klart)

Du är överallt och ingenstans,

precis så känns det.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren IncrediblyClose med Poeter.se id #20730 innehar upphovsrätten